

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614204980
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614204980.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členiek senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária goliášová Gabriela s.r.o., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679, proti žalovanej Z. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX X., o zaplatenie 2.982,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 8C/15/2014-41 zo dňa 13.01.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 372,52 Eur s 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2 372,52 Eur od 18.9.2012 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 105,53 Eur, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 1 ods. 2 a 8, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 53 ods. 5 a 10, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10c, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

V odôvodnení uviedol, cit: „Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 16.09.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 2.982,20 Eur, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 476,77 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 2.982,20 Eur odo dňa 04.09.2014 do zaplatenia a trovy konania vo výške 178,50 Eur.

Z obsahu úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2011 súd zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli úverovú zmluvu (bezúčelový úver), pričom dojednaná výška úveru bola 2.600,- Eur. Žalovaná mala úver splatiť 84 mesačnými splátkami vo výške 74,16 Eur, pričom celková čiastka zaplatená spotrebiteľom bola stanovená na 5.990,88 Eur. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve bola od 31,6% do 32,9% a ročná úroková sadzba 26,67%. Termíny splatnosti splátok (v bode 49 zmluvy) nie sú uvedené, uvedený je len odkaz na ustanovenie zmluvy, podľa ktorého prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum

splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Lehota splatnosti zmluvy (bod 53 zmluvy) je uvedená ako 84 mesiacom po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad predložených žalobcom súd zistil, že žalovaná zaplatila žalobcovi 2 splátky po 74,16 Eur a to dňa 27.12.2011 a 03.02.2012 a 1 splátku 79,16 Eur dňa 21.03.2012. Žalobca tieto splátky započítal na istinu v rozsahu 38,15 Eur, úrok v rozsahu 168,34 Eur, na poplatok za vedenie účtu v rozsahu 7,74 Eur, upomienku I v rozsahu 5,- Eur a Poistenie Bill protection v rozsahu 8,52 Eur.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, čo nakoniec nebolo ani medzi účastníkmi sporné (aj samotný žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná je spotrebiteľ).

Z vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 2.600,- Eur, ktorý žalovaná prestal splácať. Splatila len 3 splátky v celkovej výške 227,48 Eur (74,16 Eur + 74,16 Eur + 79,16 Eur) Žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok pozostávajúci z istiny 72,61 Eur, úroku vo výške 340,37 Eur, zosplatennej istiny vo výške 2.489,24 Eur, poplatku za vedenie účtu vo výške 14,94 Eur, poistenia Bill protection vo výške 17,04 Eur a nákladov za upomienku vo výške 48,- Eur. Zároveň si uplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 476,77 Eur a od 04.09.2014 do zaplataenia vo výške 8,15% ročne zo sumy 2.982,20 Eur. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len v rozsahu uplatnenej istiny a úrokov z omeškania z istiny.

Podľa uvedeného zákonného ustanovenia totiž v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V predmetnej úverovej zmluve toto rozlíšenie absentuje (zmluva obsahuje len výšku mesačnej splátky bez špecifikácie - v bode 52). Zmluva taktiež neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ako aj presný údaj o RPMN (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ).

Zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá účastníkmi má podobu predtlačeneho formulárového tlačiva, do ktorého predtlaču boli doplnené údaje, ako evidenčné číslo, číslo zmluvy, typ úveru, potom údaje identifikujúce klienta (žalovanej), jej zamestnanie a potom nasledujú údaje o samotnom úvere. V kolónkach 42 až 53 Zmluvy sú postupne uvedené údaje o celkovej výške úveru, celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, výške mesačnej splátky, počte splátok, ročnej úrokovej sadzbe, RPMN vo forme intervalu od 31,6% do 32,9%, priemernej hodnote RPMN a celkových nákladoch spotrebiteľa. Kolónka č.49 označená ako „Termíny splatnosti splátok“ je prázdna, v kolónke 53 označenej ako „lehota splatnosti“ je uvedené 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Potom nasledujú údaje o výplate úveru, poistení úverových splátok a za tým nečitateľným spôsobom uvedený drobný, husto popísaný text.

Súd konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaje predpísané v § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ účinného ku dňu jej uzavretia (t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru) ani údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia), pričom vo všeobecnosti samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 9 ods.2 písm. f)), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k)) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým

a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť.

Predmetná úverová zmluva neobsahovala ani ďalší údaj, ktorý obsahovať mala, a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ ročnú percentuálnu mieru nákladov. V úverovej zmluve bola ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj „RPMN“) vyznačená v bode 47 ako interval od 31,6% do 32,9% s tým, že v poznámke v zmluve (vyznačenej drobným písmom) je uvedené, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru, pričom klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru.

Súd považuje za neprijateľné, ak má byť v zmluve hodnota RPMN (ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) uvedená len vo forme intervalu (bez ohľadu na to, že tento interval je v tomto prípade v rozpätí 0,5%), pretože uvedením RPMN len vo forme intervalu dochádza aj k obchádzaniu samotného zmyslu potreby uvádzania tohto údaju v zmluve a to informovanosti spotrebiteľa o jeho celkových ročných nákladoch na úver a možnosti posúdiť výhodnosť jeho úveru v porovnaní s inými úverovými produktmi na trhu úverov pred samotným uzavretím úverovej zmluvy.

Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý, pre spotrebiteľa komplikovaný, keď mnohé z nich sú doslova skryté v textoch všeobecných podmienok túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, z ktorej si žalobca uplatňuje žalovaný nárok, považovať podľa § 11 ods.1 písm. a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatku. Preto ani platby žalovanej nemali byť započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú navrhovateľ žalovanej reálne poskytol. Vzhľadom na to, že žalovaná zaplatila v 3 splátkach spolu 227,48 Eur (74,16 Eur + 74,16 Eur + 79,16 Eur) z úverovej istiny 2.600,- Eur, uložil súd povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi zvyšných 2.372,52 Eur (2.600,- Eur mínus 227,48 Eur) tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k poisteniu je nutné uviesť, že to nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca nepredložil súdu jediný dôkaz preukazujúci, že by žalovaná uzavrela poistnú zmluvu. Údaje o prijatí súboru poistenia boli súčasťou zmluvy o úvere vopred pripravenej zo strany žalobcu, pričom bod 68 zmluvy (označený ako Balíček PLUS) je vyznačený len výpočtovou technikou (bez podpisu spotrebiteľa) a to hneď vedľa bodu 59 zmluvy (balíček PREMIUM), ktorý vyznačený nie je. Takéto znenie zmluvy sa súdu javí ako stanovenie alternatívnej možnosti spotrebiteľa vybrať si z dvoch balíčkov poistenia, keď žalobca (resp. jeho splnomocnený zástupca) pri uzatváraní zmluvy následne vyznačí v zmluve jednu (spotrebiteľom zvolenú) alternatívu (Balíček PLUS alebo Balíček PREMIUM). Súd tak mal pochybnosti o skutočnom oboznámení sa žalovanej (spotrebiteľa) s obsahom poistenia a znením všeobecných poistných podmienok, pričom priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejmy ani význam tohto pojmu. Ako je vyššie uvedené, žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že žalovaná uzavrela osobitnú poistnú zmluvu, pričom len samotné „zaškrtnutie“ vyznačenia poistného balíčka zástupcom žalobcu do formuláru úverovej zmluvy (pred vytlačení zmluvy prostredníctvom výpočtovej techniky a predložením zmluvy na podpis) v časti, ktorá ani len nie je osobitne oddelená a

neobsahuje osobitnú akceptáciu žalovanou (ide o bod 58 zmluvy o úvere vyznačený drobným písmom) a splyva s ostatnými bodmi úverovej zmluvy, nie je možné považovať za poistnú zmluvu platne uzavretú. Preto súd žalobcovi nepriznal ani uplatnený nárok na poistné.“

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a súvisiacemu výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Namietal, že výklad práva, ako ponúka súd prvého stupňa hraničí s „nadzákonnou“ ochranou špecifického subjektu práva - spotrebiteľa. Súdna kontrola zmluvných dojednaní príslušnej spotrebiteľskej zmluvy môže byť realizovaná iba v medziach zákonom vymedzeného rámca, pričom vybočenie z uvedeného rámca by bolo nutné považovať za odopretie ústavne garantovaného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvého stupňa konštatuje, že zmluva neobsahuje obsahové náležitosti vyžadované zákonom, ale lexikálnym a logickým výkladom právnej normy je možné dospieť k záveru, že pre to, aby súd mohol považovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezodplatnú, musia byť v rovine hmotného práva kumulatívne splnené podmienky dané spojkou „a“ (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch). Písomná forma právneho úkonu nikdy nebola spochybnená ako jedna z nevyhnutných podmienok takejto zákonnej sankcie bezodplatnosti. Odôvodnenie rozsudku tak trpí vadou nepreskúmateľnosti. Zo strany súdu prvého stupňa došlo k pochybeniu pri zohľadňovaní právnych noriem relevantných pre prípad, a to konkrétne čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere. Žalobca v súlade s predmetným ustanovením v zmluve uviedol výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odvodzuje od formalistického znenia strohých zákonných noriem bez eurokonformného výkladu práva. Žalobcom v zmluve určená lehota splatnosti, a to 84 mesiacov po poskytnutí úveru do 15 dňa v poslednom mesiaci spĺňa náležitosť konkrétneho časového okamihu a výklad legálneho pojmu „termín“, ktorý súd prvého stupňa stotožňuje s „dátumovou špecifikáciou“ je arbitrárny a nemajúci oporu v právnom poriadku SR. Žalobca bol nútený pristúpiť k vymedzeniu RPMN prostredníctvom jeho minimálnej a maximálnej výšky (s rozdielom 1,3 %), keďže pravidlá pre výpočet RPMN ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch neberú ohľad na rôznorodosť produktového portfólia jednotlivých poskytovateľov úverov. V prípade niektorých produktov nie je žalovanému v čase podpisu úverovej zmluvy známy presný dátum pripísania finančných prostriedkov na účet klienta, ktorý je podstatným údajom potrebným pre výpočet presnej výšky RPMN, čo v konečnom dôsledku bráni určení presnej výšky RPMN, už k dátumu podpisu úverovej zmluvy. Zmluvné ustanovenie, podľa ktorého žalovaný súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu žalobca oznámi po poskytnutí úveru je z hmotnoprávneho hľadiska v súlade so znením § 269 ods. 3 Obchodného zákonníka. Žalobca oznámil presnú výšku RPMN a listina o oznámení bola daná na poštovú prepravu dňa 22.11.2011 na adresu klienta. Spotrebiteľ je jasne informovaný o maximálnej výške RPMN v hodnote 32,9 %, ktorá za daných okolností prichádza do úvahy pre predmetný právny úkon a takto určenú obsahovú náležitosť zmluvy akceptoval a bol s ňou uzrozmeneý. Klient prejavil súhlas v predzmluvnom rokovaní, že chce uzatvoriť doplnkovú službu (Balíček plus) s poisťiteľom Českou poisťovňou T. a.s., ktorá nebola podmienkou, aby získal predmetný úver. Tak ako žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, tak ani žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Vo vzťahu k platnosti Úverových podmienok poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/412/2012 zo dňa 09.07.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 1Co/136/2012 zo dňa 25.02.2013. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Uplatnil si trovy konania.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1, 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá ako aj súvisiaci výrok o trovách konania.

Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (18.11.2011) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (18.11.2011) (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi..

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil sice správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnym odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje, najmä vo vzťahu k predmetu odvolacieho konania.

Je nepochybné, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2011 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí spotrebiteľská zmluva obsahovať.

Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy žalobcu a žalovaného bola aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová, výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená

tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o absencii tejto náležitosti v zmluve o úvere. Neuvedenie tejto náležitosti v zmluve zákon o spotrebiteľských úveroch postihuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch).

Argumentácia žalobcu uvedená v odôvodnení jeho odvolania spočívajúca v tom, že príslušná smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere definuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere užšie, nič nemení na vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa a na správnosti výkladu slovenskej právnej normy aplikovateľnej v predmetnej veci.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že slovenský právny poriadok definuje precíznejšie a širšie podmienky, ktoré musí spĺňať zmluva o spotrebiteľskom úvere tak, aby nebola postihnutá sankciou spočívajúcou v tom, že bude úver z nej vyplývajúci posudzovaný a kvalifikovaný ako úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, ako sa to stalo v predmetnej veci. Takýto výklad nie je v rozpore s komunitárnym právom a príslušnou smernicou a takýto výklad nie je ani arbitrárny, pretože slovenský zákon (zákon č. 129/2010 Z.z.) rozširuje z dôvodov ochrany spotrebiteľa podmienky, stanovené základnou normou komunitárneho práva a poskytuje širšiu mieru ochrany spotrebiteľovi. Tento zákon súd prvého stupňa aj správne vyložil a niet dôvodu, aby výklad, ktorý súd prvého stupňa použil, nebol v predmetnej veci aplikovateľný.

Uvedený dôvod však nebol jediným, pre ktorý bol čiastočne uplatnený nárok zamietnutý. Bol len jedným z dôvodov, ktoré dôvody nielen v komunikácii, ale aj samostatne spôsobujú, že v prevyšujúcej časti bol nárok žalobcu zamietnutý.

Súd prvého stupňa zároveň správne konštatoval, že v zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je však tento údaj obligatórnou náležitosťou zmluvy, pričom jeho absencia v zmluve spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, resp. počtu mesiacov (korešpondujúcich s počtom splátok) od uzavretia zmluvy / poskytnutia úveru, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. k), kde sa uvádza aj počet splátok. Pri písm. f) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprihádza do úvahy.

Vo vzťahu k obligatórnej náležitosťi zmluvy o výške RPMN odvolací súd uvádza, že uvedenie údajov o RPMN v podobe rozpätia hornej a dolnej hranice nespĺňa požiadavku určitosťi údajov o RPMN, údaj je v zmluve zároveň vymedzený ku dňu poskytnutia úveru, nie ku dňu uzatvorenia zmluvy. Dodávateľ musí spotrebiteľa zreteľne informovať o výške RPMN a o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Hodnoty týchto údajov musia byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Výška ročnej percentuálnej miery nákladov tak nebola v zmluve uvedená v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ a tento údaj nie je možné oznámiť spotrebiteľovi dodatočne, po uzavretí zmluvy o úvere.

Pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje niektorú z obligatórných náležitostí ustanovených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, vo vzťahu k takejto náležitosťi nie je ani zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov. Neurčitosť niektorej z obligatórných náležitostí zmluvy vyvoláva rovnaké následky, ako keby v zmluve uvedená vôbec nebola.

S ohľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že z dôvodu absencie obligatórných náležitostí zmluvy je potrebné úver posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ ako bezúročný a bez poplatkov.

Vo vzťahu k nároku žalobcu na úhradu poistného odvolací súd uvádza, že poistenie predstavuje vedľajšiu službu, ktorú sa žalobca zaviazal zabezpečiť uzatvorením poistnej zmluvy s poisťovateľom (U.). Obsahom spisu síce sú informácie o poistení dohodnutom zmluvou č. XXXXXXXX/XXXX (č.l. 15

spisu), žalobca však uvedenú zmluvu súdu nepredložil, a teda nepreukázal jej uzatvorenie. Preto nárok na úhradu poistného nebolo možné žalobcovi priznať.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2600 Eur, pričom tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaná žalobcovi uhradila sumu 227,48 Eur, rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým žalobu v časti prevyšujúcej sumu 2372,52 Eur vrátane úroku z omeškania, zamietol, bolo správne.

Správnemu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, avšak vzhľadom na skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešný nebol, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.